నిశాపతి
వేటూరి నాగేంద్రరావు
రామా చంద్రమౌళి
కుమార్ కలగర
బచ్చోటి శ్రీధరరావు

చిత్రాలు: దెందుకూరి రఘునాథ్

ఉగాది కవితల పోటీల్లో ప్రోత్సాహక బహుమతి పొందిన కవిత

హత్య చేయబడిన ఆత్మ

'నిశాపతి'

అతనికి పీ ఆర్ సీ లు లేవు, ఫిట్మెంట్లు లేవు
కరువులేగానీ బత్యాలు లేవు.
అతను సమ్మె చేస్తే సృష్టి శిలాజాలుగా మారుతుంది
కానీ అతనికి యూనియన్లు లేవు. జే ఏ సీ లు లేవు.
అతని మరణం వార్త కావడం ఎప్పుడో మానేసింది.
ఇప్పుడు అతను పేపరు పంక్తుల మధ్య బిక్కుబిక్కుమనే ఓ గణాంకం!

బౌలింగుకీ బ్యాటింగుకీ మధ్య
రూపం కోల్పోతున్న బంతి!

పాపం, అతనికి లెక్కలు రావు.
రెక్కలపైనే తప్ప లెక్కలపై బతకడం తెలీదు.
ఉచిత విద్యుత్తులోనుంచీ అనుచిత విద్యత్తు పోతే
మిగిలేది ఎంత శాతమో అతనికి తెలీదు
విత్తనాలూ, పురుగు మందులూ, ఎరువులూ
అన్నీ అతనికి కర్ణుడి శాపాలే!

కర్ష 'కులం' అని చెప్పుకుంటాడు గానీ,
అది అటు అగ్రకులం కాదు, ఇటు ఉగ్రకులం కాదు

ఫోటోల్లో మాత్రం అందరూ అతడి అందలాన్ని మోసేవాళ్ళే!
కానీ ప్రభుత్వ వీలునామాలో చివరికి అతని వాటాకి మిగిలింది
ఒక్కటే!
'మరణ భృతి'!!

ఉగాది కవితల పోటీల్లో ప్రోత్సాహక బహుమతి పొందిన కవిత

మాట కచేరి

ఏటూరి నాగేంద్రరావు

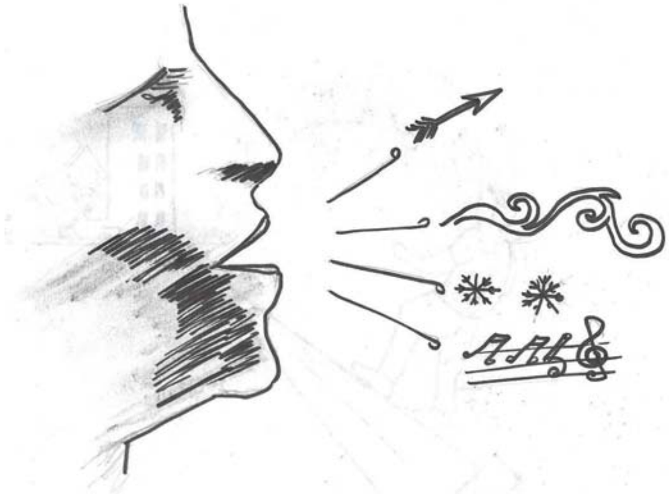

తుంచేసుకున్నట్టు
తుంచి ముడేసినట్టు, మరీ అతుకేసినట్టు...
విరిచి అంటుకట్టడానికి
ఇదేం పూల మొక్కకాదు
మాట మనసుని స్పృశించే మంత్రం
వెయ్యిగాయాల ఊరట మాట
దహించే నిరాశల్లో ఆశల కొండ
పదిరాతి గుండెల్ని కరిగిస్తుంది
ఆత్మీయతల సెలయేరై ప్రవహిస్తుంది
పలుకును ములుకు చేస్తే
అది గుండెను పుండు చేస్తుంది
మాట వెన్న ముద్దలా ఉండాలి.
తాకితే నరాల్లోకి మానవత్వం స్రవున పాకాలి
పెదవి దాటిన మాట మంచు కురిసినట్టు
ఎదుటి వాళ్ళ కష్టాన్ని పంచుకున్నట్టుండాలి

కన్నీటిని చేత్తో తుడిచినట్టుండాలి
మాటలోని మర్మం అమ్మకే తెలుసు
అమ్మ పేగు తెంచుకున్న ప్రాణబొమ్మకీ తెలుసు
చిలక పలుకుల్తో చుట్టూ ఉన్నవారి చుట్టూ
మంత్ర బంధం వేయడం పాపమాటలోని మహిమే కదా
పాటగా పల్లవిస్తే మాట
పశువుకైనా సంకెళ్ళు వేసినట్టే
పంచభూతాలని దిగ్బంధనం చేసినట్టే
అందుకే మాటని గుండె గొంతులోంచి పలకండి
మమతల రంగులో అద్దండి
మానవతా పరిమళాల ధనంలో మాటకీ వాటా పంచండి!

నడక నేర్చుకో

- రామా చంద్రమౌళి

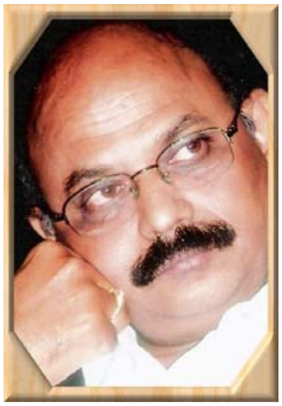

వద్దన్నా వస్తున్న పీడకల ఇది
విపణివేదికపై మనిషి వ్యాపారవస్తువుగా ప్రదర్శించబడుతున్న
సందర్భంలో
స్త్రీవా, పురుషునివా అన్న మీమాంస వద్దు
ఏ వస్తువైనా అమ్మబడవచ్చు, కొనబడవచ్చు - విలువ ఎంత అన్నదే ప్రశ్న.
నాల్గుకాళ్ళు, నాల్గు కళ్ళు, రెండు హృదయాలు కలిసి వెళ్తాయి
వచ్చేటప్పుడు రెండు కాళ్ళు, ఒక రాతి హృదయమే
కన్నీళ్ళు శిలాంతర్గత రహస్యమై అదృశ్యమౌతాయి -
తలవంచుకుని వెక్కెక్కిపడ్తూ నిశ్శబ్దంగా నిష్క్రమించడం
ఒక అనివార్య అభిశాపం,

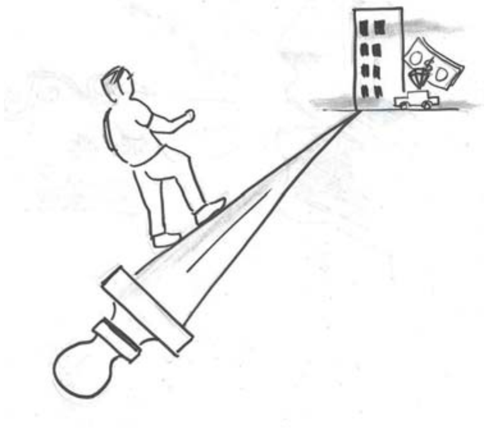

నగరం నడిమధ్య కొండల గుండెలపై కట్టుకున్న
కోటిన్నర రూపాయల అపార్ట్‌మెంట్‌ను చుట్టూ చుట్టుకున్న మనిషికి
ఫ్లవర్వేజ్‌లో అశ్రుతర్పణమే జీవితమైనపుడు

బయట సిమెంట్ కాంక్రీట్‌లో పాదాలు
ఘనీభవిస్తూండడం
ఒక యాదృచ్ఛిక సత్యమే కదా!
శీతాకాలపు రాత్రులన్నీ
కాల్‌సెంటర్లలో కుదవబెట్టబడ్డ విషాదసౌందర్యాలౌతున్నపుడు
జెండర్ ఏదైతేనేమి నిశ్శబ్దంగా కళ్ళుమూసుకుని ఒక కాగితపు చుట్టవై
కాలిపోవడమే కదా -
బ్యాంక్ బ్యాలెన్స్‌లన్నీ
మిధ్యాక్షరాలై ఉండీ లేనట్టూ, లేకా ఉన్నట్టూ భ్రాంతిస్తున్నపుడు
ఇక వర్తమానం
ఒక చేజారిపోతున్న గాజుబొమ్మ -
చెంప ఛటేళ్మనీ పగులుతున్నవేళ
తింటానికి అన్నమే కావాలనీ
బంగారం తింటానికి పనికిరాదనీ తెలుసుకుంటున్నపుడు
జాగ్రత్త.. జాగ్రత్త.. అడుగులు తడబడుతున్నాయి
జీవితం.. ఎప్పుడూ కత్తి అంచుపై నడకే
తమాయించుకుని... నిర్మలమైన చూపులతో నడక నేర్చుకో -

ప్రియా!

-కుమార్ కలగర

నేను నీదగ్గరికి వచ్చినప్పుడు
నా దగ్గర ఏమి లేదు,
అప్పుడు నువ్వు
నీ హృదయన్ని నాకిచ్చావు!
నాకు అన్నీవున్నాయి,
నీ వూహాలు నా లో నిండిపోయాయి!
నా జీవితానికి ఒక అర్ధం ఏర్పడింది
ప్రియా!

నా జీవితానికి నువ్వు
ఒక కారణానివి,
ప్రతి వుదయం
సంధ్యా రాగానివి,
ప్రతి రాత్రి
మిల మిల మెరిసే నక్షత్రానివి,
గులాబి వన
సౌరభానివి,
వసంతమాసపు తొలి
సుమ సుగంధానివి,
నువ్వే నా గుండె చప్పుడువి
ప్రియా!

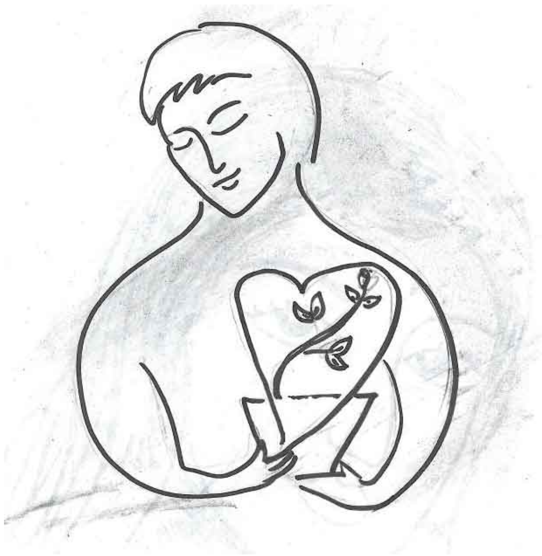

నువ్వు లేకపో తే
నా జీవితం శూన్యం,
చుక్కలులేని రాత్రిలా
పాడలేని కోయిలలా,
కాంతిలేని సుర్యుడిలా
నువ్వు లేకపో తే
నా జీవితం శూన్యం.
ప్రియా!
నీ ప్రేమని తలచు కున్నప్పుడల్లా
నా హృదయంతరాల్లోంచి నవ్వు పుట్టుకొస్తుంది.
నీ స్నేహాన్ని తలచు కున్నప్పుడల్లా
కాలమిలా ఆగిపోతే బాగుండుననిపిస్తుంది.
నీ చిరునవ్వు తలచు కున్నప్పుడల్లా
పండు వెన్నెల్లో విహరిస్తున్నట్లనిపిస్తుంది.
నువ్వు నా పక్కనున్నప్పుడల్లా
ఎండకి వానకి తేడాలేదనిపిస్తుంది.
అందుకే
నీతోటె నా జీవితం
ప్రియా!

అందుకే
నీతోటె నా జీవితం.

రసరేఖలు

- బచ్చోటి శ్రీధరరావు

ప్రేమతో తెచ్చి నా మనోధామమందు
నాటి, దాని కుదుట జీవనమ్మునుంచి
పవలు రేయెల్ల నా ప్రాణము వలె కాచు
చుంటి నీ కొరకు గులాబి యంటు నొకటి

నెమ్మదిగ చివురు దొడగె నేను హృదయ
మందు నీపయి పెంచుకొన్నట్టి యతుల
రాగరసవికాసము వోలె - ప్రాణమందు
ప్రాణమట్లుగా దాని కాపాడుచుంటి

బ్రతికి తలయెత్తి ఠీవిగా బయలు చూచె
పూప చివురులు తొడుగగ పొంగి పోతి
గడపుచుంటిని కాలముత్కంఠ తోడ
పూలు మాత్రము పూయదు పొగిలిపోతి